

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 230

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 septembrie 1993

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		D E C R E T E	
58. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	1	161. — Decret privind înaintarea în gradul de general-locotenent în retragere a unui general-maior în retragere, veteran de război	2
		D E C I Z I I A L E C U R Ț I I I C O N S T I T U Ț I O N A L E	
		Decizia nr. 36 din 5 iulie 1993	2—4

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Ă R E

**pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 59/1992
privind aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților se modifică după cum urmează :

— se completează componența Comisiei pentru muncă și protecție socială (anexa nr. 7) cu domnul deputat Sorin Victor Lepșa din partea Grupului parlamentar al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat și al Partidului Ecologist Român ;

— se completează componența Comisiei pentru cultură, arte, mass-media (anexa nr. 10) cu domnul deputat Ionel Roman din partea Grupului parlamentar al Partidului Democrației Sociale din România.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
IOAN GAVRA

București, 20 septembrie 1993.
Nr. 58.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind înaintarea în gradul de general-locotenent în retragere
a unui general-maior în retragere, veteran de război**

În temeiul art. 94 lit. b) din Constituția României,

Președintele României decretează :

Articol unic. — General-maior în retragere Gârbea Ioan Titu se înaintează în gradul de general-locotenent în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 septembrie 1993.

Nr. 161.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A nr. 36 *)

din 5 iulie 1993

Miklós Fazakas	— președinte
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Antonie Iorgovan	— judecător
Constantin Burada	— magistrat-asistent.

Completul de judecată, convocat fără citarea părților potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978, ridicată de inculpații Iasar Regep și alții în dosarul nr. 6182/1993 al Judecătoriei Tulcea, constată următoarele :

Prin rechizitoriul nr. 319/P/1992 al Procuraturii Județene Tulcea au fost trimiși în judecată Iasar Regep, Saban Ibram, Saban Ibram (II), Sachir Asan, Regep Chemal, Sali Chiris, Regep Mavisan și Saban Elmaza pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 50 lit. c) (efectuarea de operațiuni interzise cu metale prețioase ori pietre prețioase și semiprețioase, naturale) combinat cu art. 67 din Decretul nr. 244/1978 cu referire la art. 37 alin. 1 din Decretul nr. 210/1960 și a infracțiunii prevăzute de art. 302 din Codul penal (nerespectarea dispozițiilor privind operațiuni de import și export), cu aplicarea art. 33 lit. a) din Codul penal.

S-a reținut că inculpații au efectuat mai multe excursii în Turcia, de unde au procurat bijuterii din aur, pe care apoi le-au valorificat în țară, unele din ele prin intermediul unor firme.

În fața Judecătoriei Tulcea, la termenul de 15 ianuarie 1993, apărătorii inculpaților, invocând art. 144 lit. c) din Constituție, au ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978, care sancționează operațiunile interzise cu metale prețioase, susținând că acestea contravin prevederilor art. 41 și art. 135 din Constituția României, potrivit cărora dreptul de dispoziție asupra bunurilor proprietate privată nu poate fi îngrădit. Întrucât obiectele din aur cumpărate din Turcia au devenit proprietatea lor și cum Constituția garantează dreptul de proprietate, ocrotește proprietatea privată, pe care o declară inviolabilă, art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978 este abrogat, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, care prevede că legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare în măsura în care ele nu contravin Constituției.

Instanța, prin încheierea din aceeași dată, a dispus suspendarea judecării, scoaterii dosarului de pe rol și înaintarea lui Curții Constituționale, în vederea soluționării excepției pe care o consideră nefondată, întrucât „nu suntem în prezenta unei dezincriminări“.

*) Rămasă definitivă prin nerecurare.

În vederea soluționării excepției, au fost solicitate, în baza art. 24 din Legea nr. 47/1992, punctele de vedere ale Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că, din punct de vedere procedural, greșit a fost sesizată Curtea, întrucât, pe de o parte, fiind vorba de un act normativ adoptat anterior Constituției, se încalcă dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora legea se aplică numai raporturilor juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției, iar pe de altă parte, chiar în situația în care art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978 ar contraveni Constituției, operează art. 150 alin. (1) din Constituție, problemă de interpretare juridică, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Se apreciază că excepția este neîntemeiată și pe fond deoarece prin Decretul-lege nr. 9/1989 au fost abrogate numai dispozițiile „articulului 37 din Decretul nr. 210/1960 privind regimul mijloacelor de plată străine“, nu și cele referitoare la regimul „metalelor prețioase și pietrelor prețioase“ care constituie sediul dispozițiilor sancționatoare și pentru faptele penale prevăzute de Decretul nr. 244/1978, inclusiv pentru cea prevăzută în art. 50 lit. c).

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctul lor de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

luând act de susținerile inculpaților în fața Judecătoria Tulcea, de Încheierea de sesizare din 15 ianuarie 1993, de conținutul raportului întocmit de judecătorul desemnat în acest scop, având în vedere dispozițiile art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978, ale art. 37 din Decretul nr. 210/1960, ale Decretului-lege nr. 9/1989, ale art. 144 lit. c) din Constituție, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține :

Examinând excepția, se constată că aceasta privește neconstituționalitatea art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978 care, însă, a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, potrivit Deciziei nr. 19 din 8 aprilie 1993, rămasă definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993, prin care această excepție a fost respinsă.

În aceste condiții și ținând seama de prevederile art. 145 alin. (2) din Constituție și ale art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii pentru viitor, se impun unele precizări. Partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, întrucât prima hotărâre intră în puterea lucrului judecat și, în consecință, este inadmisibilă. Dacă aceeași excepție este ridicată de o altă parte și într-o altă cauză, chiar dacă nu există putere de lucru judecat, decizia anterioară de respingere este obligatorie, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, atât timp cât motivele care au justificat soluția subsistă în continuare, fiind aceleași. În această situație, concluzia ce se impune este aceea că soluția în rezolvarea unei excepții ulterioare, de aceeași natură, nu poate fi alta decât cea pronunțată în prima cauză judecată.

Din conținutul Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 8 aprilie 1993 rezultă că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978 a fost respinsă, reținându-se următoarele :

Art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978 incriminează efectuarea de către persoanele domiciliate în România de operațiuni interzise cu metale prețioase și pietre

prețioase și semiprețioase, naturale. Aceste operațiuni sunt stabilite în art. 25 din decret, între ele figurând, la lit. c), și „vânzarea și cumpărarea de metale prețioase, pietre prețioase și semiprețioase, naturale, precum și mijlocirea acestor operațiuni“, operațiuni ce interesează cauza de față.

În art. 2 alin. 1 din decret se precizează că deținerea cu orice titlu a metalelor prețioase, precum și operațiunile de orice fel cu acestea și cu pietrele prețioase constituie monopol de stat, iar prin art. 26 alin. 1 se stabilește că operațiunile prevăzute de art. 25, ca acte de comerț sau ca îndeletnicire meșteșugărească ori industrială, nu sunt permise decât unităților socialiste.

Persoanele fizice și persoanele juridice pot deține, potrivit art. 2 alin. 2 din Decretul nr. 244/1978, metale prețioase și pot efectua operațiuni cu metale prețioase sau cu pietre prețioase și semiprețioase, naturale, în cazurile și în condițiile stabilite prin decret.

În art. 14 alin. 1 lit. a)—e) sunt prevăzute obiectele ce pot fi deținute de persoanele fizice și, potrivit alin. 2 al art. 14 din decret, deținerea celor menționate la lit. a)—d) este îngăduită numai pentru uzul personal, iar dobândirea sau transmiterea lor, precum și a pietrelor prețioase și semiprețioase, naturale, este permisă dacă dobândirea sau transmiterea nu s-a făcut în scop de speculă.

După decembrie 1989, prin Decretul nr. 90 din 5 februarie 1990 au fost abrogate în mod expres din Decretul nr. 244/1978 numai prevederile „cu privire la obligativitatea depunerii la Banca Națională a bunurilor culturale mobile cuprinzând metale prețioase sau pietre prețioase ori semiprețioase“.

Alte texte, neabrogate însă, trebuie interpretate în funcție de realitățile actuale. Astfel, s-a apreciat că persoanele fizice pot cumpăra orice cantitate de bijuterii pentru a-și investi sumele de bani și nu pentru a le revinde, dar, apoi, dacă este cazul, le pot vinde ; pot aduce din străinătate bijuterii de uz personal, în limitele stabilite de Hotărârea Guvernului nr. 685/1990 (pct. 23 din anexa nr. 1), fără declarație vamală și fără taxe vamale ; pot aduce din străinătate bijuterii ce depășesc uzul personal ori pentru alți membri de familie sau ca investiție, fără să intereseze cantitatea și fără taxe vamale, dar cu declarație scrisă. Așadar, bijuteriile cumpărate în țară sau cele aduse din străinătate în condițiile menționate pot fi deținute în proprietate fără nici o restricție și, la nevoie, pot fi vândute. Esențial este, în toate cazurile, ca ele să nu fie cumpărate în scopul revânzării, să nu se urmărească deci efectuarea de activități comerciale ilicite.

Potrivit art. 41 alin. (1) din Constituție „dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege“, iar în conformitate cu art. 135 alin. (6) „proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă“. Rezultă deci că pot fi stabilite prin lege anumite limite, îngrădiri fie în privința obiectului dreptului, fie în privința unor atribute ale dreptului, pentru apărarea intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor altor persoane. Esențial este ca prin aceste restricții stabilite de lege să nu se atingă fondul acestui drept, să nu se anihileze complet dreptul de proprietate. Altfel spus, aceste limite aduse dreptului de proprietate sunt supuse principiului proporționalității înscris în art. 49 alin. (2) din Constituție.

Așa fiind, Curtea a constatat că dispoziția art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978, corelată la speță cu prevederea înscrisă în art. 25 lit. c) din același decret,

nu pun în discuție dreptul de proprietate, ci se referă în exclusivitate la efectuarea unor operațiuni interzise de lege, care, fiind săvârșite în anumite circumstanțe, constituie infracțiuni. Este unanim admis că legiuitorul poate institui, în interes general, un regim special cu privire la producerea, deținerea, circulația unor bunuri de interes național, economic sau strategic.

În consecință, cu referire la art. 25 lit. c) și la art. 50 lit. c) din Decretul nr. 244/1978, care stabilesc că este infracțiune „vânzarea și cumpărarea de metale prețioase, pietre prețioase și semiprețioase, naturale, precum și mijlocirea acestor operațiuni” și raportându-se numai la operațiuni de acest fel cu bijuterii, astfel cum o obligă cadrul speței în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, Curtea a apreciat că textele ar fi neconstituționale dacă ar fi interpretate în continuare în sensul că operațiunile cu bijuterii — vânzare, cumpărare, mijlocire — pot fi efectuate numai de agenți economici cu capital de stat. Curtea a interpretat însă textele respective în sensul că este posibil ca orice agent economic să efectueze astfel de operațiuni cu bijuterii, dacă sunt menționate în obiectul de activitate și este autorizat — când este cazul — potrivit legii, textele mai sus menționate având în condițiile actuale rolul de a-i opri pe cei care nu au astfel de abilitări și încearcă să eludeze regimul special instituit cu privire la metalele și pietrele prețioase, precum și alte

dispoziții legale cum sunt cele fiscale sau cele care reglementează îndatoririle profesionale ale comercianților. Pe de altă parte, în rezolvarea unor cazuri concrete, organele de aplicare a legii trebuie să aibă în vedere și dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 42/1991, potrivit cărora constituie activitate comercială ilicită și atrage răspunderea contravențională sau penală, după caz, efectuarea de acte sau fapte de comerț de natura celor prevăzute în Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege.

Aceste motive care fundamentează Decizia nr. 19/1993 subzistă și în acest dosar și întrucât nu există nici un nou element care să infirme și care, deci, să facă necesară reconsiderarea lor, ținând seama de prevederile art. 145 alin. (2) din Constituție, excepția urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Stabilirea la speță a împrejurării că bijuteriile s-au cumpărat ori nu în scop de revânzare, a faptului dacă s-a săvârșit sau nu o activitate ilicită, precum și dacă este cazul răspunderii contravenționale sau a celei penale nu sunt de competența Curții, ci a instanței judecătorești care urmează să țină seama de interpretările cuprinse în considerentele deciziei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 15 alin. (2), art. 144 lit. c) și art. 150 alin. (1) din Constituție, al art. 13 lit. A.c), art. 24 alin. (2) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția ridicată de către Iasar Regep, Saban Ibram, Saban Ibram (II), Sachir Asan, Regep Chemal, Sali Chiris, Regep Mavisan și Saban Elmaza, în dosarul nr. 6183/1992 al Judecătoria Tulcea.

Cu recurs în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la 5 iulie 1993.

PREȘEDINTE,

Miklós Fazakas

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitor Oficial” București, Calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 C.R. — A.P.
Adresa pentru publicitate : Serviciul Relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.